

קיסריה סופ"ש

מחזה ישראלי חדש מאת גורן אגמון

תיאטרון בית ליסין
בדיזנג'ור

קיסריה סופ"ש

מחזה ישראלי חדש מאת גורן אגמון

בימוי:
אבישי מילשטיין
תפאורה:
דנה צרפתי
תלבושות:
דידי גולן
מוסיקה:
אורי וידיסלבסקי
תאורה:
יחיאל אורגל

המשתתפים:
מרים גבריאלי - רינה
אורנה פיטוסי - מאיה
גיל פרנק /
גולן אזולאי - יונתן
דפנה רכטר - תמי
נעמה שפירא - דינה

הצגה ראשונה: 3.5.2004 משך ההצגה: כשעה ועשרים דקות, ללא הפסקה

מתוך "מרפסת משלך" מאת אריאנה מלמד

...צריך לומר ש"חדר משלך", היה ועודנו פרוייקט מאד מוגבל. וירגיניה וולף לא הסבירה בו כיצד יגיעו לידיה של האישה היוצרת חמש מאות פאונד לשנה... בערכים של ימינו - משכורת של שופטת עליונה. היא לא כתבה שהדרך אל העושר כרוכה בעבודה, שהיא מחיבת מהפכה חברתית של ממש. "בחדר משלך" מעניקה וולף ליוצרת הבדיונית שלה ירושה נאה שמניבה פירות שנתיים. זה בדיוק היה מצבה שלה, הכנסה קבועה ובטוחה, היא מעולם לא הייתה צריכה לעבוד כדי לזכות בחדר משלה או בחירות כלכלית שהיא תנאי הכרחי ליצירה... וולף לא נתנה דעתה על המשרתת של שייקספיר או לבנותיה של המשרתת הזאת. כיצד אמורות אלה לדלג על משוכות הסדר החברתי ולהיות בעצמן לנשים יוצרות?... היא לא האמינה שרק מהפכה חברתית כוללת יכולה להבטיח את התנאים הבסיסיים הדרושים ליצירה...

רוב היוצרות הישראליות המצוינות שאני מכירה, מסתפקות בפינה על המרפסת. והן שורדות. והן כותבות מפני שנשים זקוקות להרבה יותר מאשר חדר וכסף. הן עדיין זקוקות לניצחון במהפכה החברתית שתהפוך את השוויון בין המינים למסד של כל השיח הציבורי על אודות נשים. את אלה לא משיגים בירושה אלא בהמשך המאבק... טוני מוריסון יוצרת ענקית כתבה את ספריה הראשונים בלילות, על שולחן המטבח, גיי קיי רולינג נמלטה משכונת עוני שלה כי בחדרה היה קר מכדי לכתוב, "חמדת" נולדה ליד הכיריים, הארי פוטר בבית קפה עלוב. שניהם גרים על המדף שלי מפני שהמהפכה החברתית שוולף כלל לא הייתה מודעת לאפשרויות שלה, בסופו של דבר תנצח."

"גם אם רוב היוצרות הישראליות המצוינות היו מסתפקות בפינה של המרפסת, וירגיניה וולף, טענה עוד בראשית המאה העשרים שאישה צריכה חדר כדי ליצור. ספק אם ידעה בעצמה שהיא עושה הסטוריה. באותה שנה ממש קיבלו סוף סוף כל נשות אנגליה זכות הצבעה בבחירות ובאותה שנה ממש נדרשו הסטודנטיות המעטות באוקספורד לקבל מכתבי המלצה מן המרצים כדי להיכנס לספריה..." כשוולף עצמה ביקשה ללמוד משהו על ההיסטוריה של הנשים באנגליה היא נתקלה בהיעדר משווע של חומרים. ובספרות מצאה את כל הקשת הידועה לנו יפה עד היום: מן הקביעה שנשים הן חסרות מוח ולא ראויות להשכלה ועד הקביעה כי ראוי שישארו כאלה. בנות חסות מפגרות אבל אהובות מאד בחברה הפטריארכלית נוקשה... אם זכינו לקולות נשיים ענקיים בספרות של המאה העשרים - מאחורי כל אלה עומד כרך צנום וצנוע, לא מדעי או שיטתי שהתחיל מרעיון פשוט, אישה צריכה חדר משלה והכנסה קבועה של חמש מאות פאונד לשנה כדי לכתוב רומנים... לולף לא היו כלים לתמוך ברעיון שלה והיא נזקקה לדמות בדיונית, שהפכה מאז לאגדה פמיניסטית מובילה - אחותו של שייקספיר. כמוהו היא נולדה עם כישרון כתיבה... כשהיו ילדים הוא קיבל שיעורים פרטיים היא נאלצה להקשיב מבעד חור המנעול ולגלות מצוינות בתפירה וברקמה. הוא היה יכול לבחור את אהבותיו, לה נועדו נישואין של נוחות עם גבר שמאסה בו. הוא עקר ללונדון, (בירת התאטרון) היא נאלצה לברוח מהבית. לשניהם היו מחזות כתובים. שייקספיר היה לשייקספיר שאנחנו מכירים, אחותו הייתה קורבן לניצול מיני של בכיר בהיררכיה והיא מתה מבלי שנדע עליה דבר.

שיחה בין המחזאית גורן אגמון לבתאי אבישי מילשטיין

גורן: הארי פוטר נכתב ע"י גרושה ואמא לילדים מתוך מצב של מצוקה כלכלית. יכול להיות שהמהפכה עוד תגיע אבל בינתיים, מצטערת, וולף צודקת, אי אפשר ליצור כשאינ תנאים לגדל ילדים. אם כבר מדברים על מהפכה... לך יש חדר משלך?

אבישי: התחלתי לאהוב את הילדים שלי יחסית מאוחר. זה היה תיאורטי בשבילי עניין הילדים. היום אני רוצה לתת להם יותר זמן כי אני מאד אוהב אותם. ומציק לי שיש לי פחות ופחות זמן בשבילם ופה הקונפליקט, המשפחה שלי מבינה, אני לומד לתמרן נכון, לא מרגיש החמצה, רוצה להיות יותר עם הילדים, פעם זה לא היה ככה, הילד רוצה חיבוק, הוא צריך את זה, פעם זה לא היה ככה, כשאני לא עושה את זה הוא מאוכזב, אתה תמיד בא בלילה... אחרי שהוא כבר נירדם.

גורן: מה מושך אותך במחזה הזה? עשית הרבה מחזות סוריאליסטים, אסוציאטיביים... ולאחרונה את הקרנפים של יונסקו...?

אבישי: יש כאן תהליך יצירתי. אני שותף ליצירה מתהווה, זה עונג גדול לראות איך משהו ניברא. זה שונה לעבוד עם מחזאי על מחזה מקורי. הייתי בכמה תחנות.

מה שמושך אותי במחזה זו האישה. המחזאית שיש לה שני עולמות, רוצה אהבה גדולה מנסה לברוא אהבה, להילחם על אהבה, להצדיק אותה גם אם הגבר בלתי ניסבל, מתח בין רומנטיקה לבין עצמאות מאוד גדולה. אני מזדהה עם הדמות הזאת, אני מבין את המהלכים שלה ומסתקרן ללכת עם זה. זה נוגע מהר מאוד בקיום הישראלי הפשוט. במציאות הישראלית. בקונפליקט הישראלי.

גורן: הקונפליקט אוניברסלי. על יצירה משלמים מחיר. קל וחומר אישה.

אני מכירה מחזאיות וסופרות שמרגישות "חתרניות". לכתוב על נשים שמוותרות על משפחה למען היצירה, בעיני זהו בלוף.

הקונפליקט הנשי לא פתור. עוד לא פגשתי את האישה היוצרת שהצליחה, להיות אשת איש, אימא למופת, להחזיק בית למופת ולגדל ילדים מאושרים. אמהות באה על חשבון היצירה, נשים שמגשימות את עצמן, זה תמיד על חשבון...

החיבור בין שני העולמות, עדיין לא קיים באמת. **אבישי:** אני אוהב את תמי בין עצמאות ורומנטיקה, כיסופים לרומנטיקה, ועצמאות. את רומנטית? מקיימת רומנטיקה? הכל אצלך נוקשה?

גורן: יש געגוע לרומנטיקה, לא הולכת עד הסוף, להיסחף, עם הרגשות, מה הבעיה של תמי, שתמיד צריך להיות בשליטה. ואז אתה לא רומנטי. חצי שעה, חצי שעה זה שתי סצנות.

אבישי: בכל זאת, הנשים שלך, בוחרות באהבה. **גורן:** אני לא כותבת את האמת שלי. אף פעם.

אבישי: הגיבורות של סקס והעיר הגדולה, מסיימות את הסדרה בטוחות בזרועותיו של גבר, הרווקות, עניין של זמן, מותחים יותר את עניין הרווקות, אף פעם לא נהיה תחליף אמיתי.

גורן: אין תחליף. בסוף היום כל אחד רוצה לדעת שיש מישהו שאוהב אותי.

אבישי: הגברים אצלך מאד ישראלים. זאת כבר פעם שנייה שאת כותבת על גבר עם סוד, מה זה הגבר עם הסוד?

גורן: גדלתי עם גברים שייצגו את המאצו הישראלי. גברים מצטיינים. מאוד השפיע עלי. מאחורי כל קיבוצניק יש טיס. מאחורי כל איש עסקים מצליח, יש סירת מטכ"ל, נהג מונית מספר לך כמה קרבי הוא היה בצבא. יש משהו בגבר הישראלי שלא מתנתק מהצבא. איזה מין טיפוס הוא? תמיד מבין בפוליטיקה, צופה את כל המהלכים, מרגיע לאומי, מישהו לסמוך עליו, מישהו שיגיד יהיה בסדר. ברוב המקרים המצב הפוך. אבל מותר לחלום.

אבישי: למה את יוצרת? מה זה דחף? את חייבת את זה?

גורן: מגיל צעיר, נמשכתי למדיה הזאת לפני שהבנתי את המושגים הבסיסיים.

חושבת בתמונות ודיאלוגים. סוגרת עניינים בדיאלוג פנימי. כל צורת החשיבה הייתה בדיאלוגים. לפני שאני מבינה מה זה דיאלוג. מה זה כשרון? מה זאת המילה הזאת ומי בכלל יכול להגיד אם יש לך או אין.

מיירון ח.איזקסון

למה מתחתן איש
אולי לשעות בהן אדם מסתיים ואין?
נעזב מאביו מתה אמו
או בנו השתתק מרחוק.
ואולי דווקא לשעות רגילות
בהן המילים קבועות
כמו שולחן שמבקשים
או מהלך מנצח של ילד.
למה איש מביא את פניו?
את העצם שפעם היא עף
ופעם פתוחה ויוצאים מהעין
הרבה קווים אחרים.
לומר בבית אשתו הריני חדש.
הנני שקט ושמה.

דוד אבידן

גבר חי עם אישה במשך חודשים ושנים
יש ביניהם אהבה, וחדווה, ואיבה וסכינים.
יש אלוהים בשמיים ומחר יום חדש אנשים
משתנים.
גבר ואישה חיים לבד
אין להם ילדים
הוא בודד והיא בודדה שניהם בודדים.
יש להם הרבה מכרים ומעט אוהדים
הוא מיוחד. והיא מיוחדת שניהם מיוחדים.
הוא צובר אפשרויות ומסמכים
והיא צוברת בגדים
וברגע מסוים די צפוי מראש הם ניפרדים.

הליכה לקיסריה

תמי מחפשת אהבה. כולם מחפשים אהבה. גם דינה ומאיה ויונתן, ואפילו רינה מחפשת אהבה. מחפשת ונאחזת וחונקת ושוחקת, מחריבה ומתקנת.

חמש נפשות מחפשות חבר. חמש שהן אחת. כי ההליכה לקיסריה של תמי היא ההליכה לקיסריה – או לוינה – של כל החמש. הן כולן תמי, בכלנו יש תמי ומאיה ודינה ויונתן ורינה. אנחנו עשויים חמישה קולות פנימיים ויותר. ורק השאלה איזה קול ינצח, מי יצעק הכי חזק את עצמו ויגבר.

העלילה של **קיסריה סופ"ש** יכולה היתה להתקיים בכל מקום בעולם. הישראליות של תמי – מחזאית, של דינה – שוחרת שלום, של מאיה – אחות במחלקת ילדים, של יונתן – ה"שושן" מהשב"כ, ושל רינה – אמו השתלטנית, הישראליות המובהקת שלהם היא מקרית. מקרית אבל אופיינית. בישראליות שמציירת גורן אגמון, יש טוב ויש רע, אין שום דבר מוחלט וגם מה שמצטייר כשחור ולבן נטול גוונים, מתגלה כמורכב הרבה יותר ולא חד משמעי, עד רגע ההכרעה. אם תרצו, גורן שולחת רמז לתמונה הקבוצתית הישראלית, אל מה שמעבר ליחסים הבינאישיים. אבל מתחת למיקום הגיאוגרפי והאווירה המקומית, הקולות הפנימיים שהם מייצגים הם אוניברסליים והם תמונה של תקופה. תקופה של חופש בחירה, לכאורה לפחות, ושל לבטים עצומים עקב כך. הכל פתוח, הכל מותר, משפחה היא לא בהכרח ערך עליון, חברות בין בנות חובקת-כל ויוצרת משפחה חלופית, נשים יוזמות זיונים – בכל גיל – וגברים נועדו בעיקר לסיפוק הצרכים, בנים בוכים בתיאטרון והתיאטרון הוא התיאטרון של החיים.

כי כל זה לא באמת. רק מראית עין. ההצגה הגדולה בתבל שחורגת מאולם התיאטרון. נדמה שיש אופציות, שהכל פתוח והרשות

נתונה. לעשות הפגנות ולא אהבה, ללדת מחזה ולוותר על אמהות, למיין גברים בשביל חברה, לאחוז במה שכבר מזמן היה צריך להיות פרידה, לשחרר את מה שמעכב תהליך גדילה הועצמה, לוותר על מוסכמות ולהנהיג סדר יום נפשי חדש. נדמה שאפשר את כל אלה, שחוקי המשחק השתנו, שמה שהיה הוא כבר לא מה שיהיה בעידן החדש.

אבל גורן אגמון עושה עם חמישה הקולות שבתוכנו, עם חמש הדמויות, את כל הסיבוב, וחוזרת לנקודת המוצא.

באולם תיאטרון, כשעולים האורות בסוף הצגה, נשארים רק שניים לשבת, לפותים בצבת הריגשה ממה שהתרחש על הבמה. הוא צופה נלהב, היא – כמתברר – המחזאית הגאה. תמי ויונתן ננעלים באולם, ננעלים זה על זה, מעבירים את הלילה בתיאטרון ויוצאים אחרים בבוקר, לעולם שלא מוכן לקבל אותם בגירסה חדשה. תמי צריכה להתמודד עם מאיה ודינה, שתי הצלעות הנוספות של השילוש המקדש את הסקס בעיר הקטנה, כל אחת חולמת על משהו אחר, וריאציה על נושא אהבה וכל אחת קול אחר שמבקש להשתלט על הנשמה; ליונתן יש את אמא רינה, את העבודה עמוסת הסודות, ואת השקרים שלא מאפשרים כושר תימרון ותנועה. דינה ומאיה מסרבות לוותר על תמי. הדינה והמאיה שבתמי לא מאמינות באהבה, חפות מאמון בגברים, מאויימות מהפוטנציאל הנפיץ שבאובדן עצמאות, מסרבות להחליף תלות שיצרו במשולש ביניהן בתלות בגבר אוהב, מקדשות קריירה ונלחמות על חרות מדומה. הרינה שביונתן עובדת על רגשי האשם של ילד לאמא שנינטשה בעבר והמציאה חיים חדשים לעצמה ולבנה, לופתת אותו באיום שביתור על בלעדיות בעולם הצללים, האיום שבפיתוי להיחלץ מבדידות תהומית.

עמוסים במטעני אכזבות, חרדות נטישה, רגשי אשמה, תשוקות ודחפים ואשליות, יוצאים מאיה ויונתן למסע קצר בדרך אל ההחלטה. הליכה לקיסריה, שם קוד להתמסרות לאינסטינקט הבסיסי שצמא לקשר ומוכן ליותרים וכניעה, האינסטינקט שחולם משפחה. בדרך הם מעזים ונבהלים, מתחברים ונפרדים, בורחים וחוזרים, נכנעים לשדים

ולקולות, מתלבטים ומתגעגעים, עולים ויורדים מהבריקדות, וחוזרים זה לזו מוכנים להגיע לקיסריה, להכיר בעובדות החיים. ועובדות החיים על-פי גורן אגמון הן שבסוף, אחרי ההפגנות הגדולות נגד כיבוש הנפש ודיכוי היצירה והחרות, בסוף כולנו בסך הכל פוחדים מהבדידות ורוצים אהבה.

טלי ליפקין-שחק

מחזאית גורן אגמון

מחזאית, במאית, מורה באונ' ת"א בחוג לתיאטרון. ילידת קבוצת שילר. בוגרת החוג לתיאטרון באונ' ת"א.

ממחזותיה: **כמו ציפור בודד על גג, חתול רחוב** - בתיאטרון הבימה. **הריון** - בתיאטרון הקאמרי. **ארצה** - בתיאטרון חיפה. **התוכים של יחזקאל** - בפסטיבל עכו. **הרפתקאה מופלאה, הירשת, הקונצרט, מבזק חדשות, מכתב לנעה** - בתיאטרון בית ליסין.

כתבה וביימה: **אישה כמו ג'רפה, כבוד השופטת, "שפאר" עלייתו ונפילתו של כלב** - עיבוד לספרו של אלברט שאר, **בתוככי הריון השלישי** בצוותא.

כמו כן כתבה וביימה הצגות לילדים ולנוער. בין הבולטות: **אני ואחי הקטן** - בתיאטרון לילדים ולנוער. **החבורה** - בתיאטרון הארצי לנוער - שזכה בפרס ראשון בפסטיבל להצגות ילדים.

במאי אבישי מילשטיין

יליד הארץ. בוגר אוניברסיטת מינכן, גרמניה בבימוי ובבלשנות.

מחזאי. בין מחזותיו: **אז כמוות** (ציון לשבח, פסטיבל עכו 1987), **מסביב לעולם ב-80 יום** (צוותא 1988), **מעין** (אופרה, מוסיקה: דורי פרנס, ניסן נתיב 1991), **פיניצה** (תיאטרון הבימה, 1994), **תיאטרון - זה להיפך** (פסטיבל חיפה להצגות ילדים ותיאטרון נוצר, 1995), **הרומן שלי עם ברקט** (תיאטרון חיפה, 1996), **להיות או לא להיות** (עם רוני פינקוביץ', תיאטרון חיפה 1998). ביים את ההצגות: **כל הציפיות, כל החלומות** (בתיאטרון הקאמרי), **פיניצה** (בתיאטרון הבימה), **הרומן הראשון שלי** (בתיאטרון בית ליסין). תרגם ועיבד למעלה משלושים מחזות. לאחרונה: **טוב, רק אתמול נולדה** (תיאטרון בית ליסין), **וירמה** (תיאטרון נוצר). חתן פרס עדה בן נחום לתרגום, על מחזות מלחמה, 1993. זוכה מלגת קרן אמריקה ישראל לבימוי, 1996.

המייסד והמנהל האמנותי של תיאטרון "נוצר". ביים במסגרתו את הילד **שנזרק אל תוך האש, אנשי קופסאות השימורים, פנתסילאה**, את מחזהו **הגבול והשיבה**, אשר הועלה בהצלחה גם באוסטרליה ובלוקסמבורג, ולאחרונה **הקרנפים**. בין השנים 1990-1995 דרמטורג בתיאטרון הבימה. מ-1995 דרמטורג בתיאטרון בית ליסין, שבמסגרתו יזם וניהל אמנותית את פסטיבל **פותחים מסך** למחזאות מקורית. מרצה בכיר במחלקה לכתיבה דרמטית (שאותה גם הקים) באוניברסיטת הילדסהיים, בגרמניה.

עיצוב תאורה יחיאל אורגל

בוגר לימודי טכניקה של התיאטרון ב"סטיוט יוניברסיטי" בניו-יורק. במשך 40 שנה היה מעצב התאורה הראשי ומנהל ההפקות של תיאטרון חיפה. עד היום עיצב תאורה לכ- 700 מופעים. בין היתר עיצב תאורה **מזמור לדוד** פסטיבל עכו (פרס לעיצוב התאורה), **לילות הקציר** (פרס ראשון בפסטיבל עכו תשנ"ז).

לאחרונה בתיאטרון חיפה: **גטו, להיות או לא להיות, חצוצרה בואדי, ציד המכשפות, הדוד וניה, ברנשים וחתיכות, משחקים בחצר האחורית, סיפור הפרברים, יתוש בראש, האגם המזוהב, מאדלן, אב הבית, המלט, היה אחראי על שיחזור ההצגה מעגל הגיר הקווקזי** בבימויו של יוסף מילוא. בתיאטרון אל-מידאן: **ירח רחץ פניך, המלך הוא מלך, אנרכיסט מפוקפק, קשר דם**. בתיאטרון הקאמרי: **רעולים** (פרס ראשון בפסטיבל עכו תשנ"א). בתיאטרון באר-שבע: **מלכת היופי ממחוז לינאן**. בתיאטרון הלאומי הפלמי: **קנדידי, שבת ראשון שני**. בתיאטרון "ראם" באנטוורפן: **שיינה מיידלה, משחקים בחצר האחורית, היוונים, הדה גבלר, סיפור חג המולד**. באופרה הישראלית: **הבן יקיר לי, אטילה, מעשה בחצי ירח**. בתיאטרון בית ליסין: **סקאפינו, כולם היו בני, קול קטן, מבזק חדשות, המים זוכרים, ארוחה עם חברים, טוב, על עכברים ואנשים, וריאציות על נושא מסתורי, איסמעליה, שבר ענן, מירלה אפרת, התאונה, אבודים ביונקרס**.

יועץ לאדריכלים בתכנון אולמות תיאטרון, מעצב התאורה במוזיאון הלאומי למדע בחיפה, מלמד בחוג לתיאטרון באוניברסיטת חיפה.

עיצוב תפאורה דנה צרפתי

בוגרת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון, אוניברסיטת תל-אביב, שם גם מלמדת משנת 1996. מעצבת תפאורה ותלבושות.

בין הצגותיה האחרונות: בתיאטרון הבימה: **פרפרים הם חופשיים, מונולוגים מהואגינה** (תפאורה), **שבוע, קפואים**. בתיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער: **הממלכה של קנסוקי** (תפאורה), **מעשה בקערה ומצקת**.

עיצוב תלבושות דידי גולן

בוגרת בצלאל במגמה לעיצוב קרמי. בוגרת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון של אוניברסיטת תל-אביב. עיצבה תלבושות להצגות בתיאטרון החאן, בתיאטרון באר-שבע, בתיאטרון הבימה ובתיאטרון הקאמרי. לאחרונה עיצבה בתיאטרון הקאמרי את התלבושות **להשחקן**, בתיאטרון הבימה **למדריך למטייל בוורשה** ובתיאטרון בית ליסין **כולם היו בני, הזוג המוזר, קול קטן, על עכברים ואנשים**.

איסמעליה, פרפר ברשת, שבר ענן, חשמלית ושמה תשוקה, מירלה אפרת, התאונה, ריקוד בשישה שיעורים, אבודים ביונקרס.

מוסיקה אורי וידיסלבסקי

בוגר האקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בתל-אביב. כותב מוסיקה לתיאטרון, קולנוע ומחול מזה 20 שנה. כתב מוסיקה לעשרות הצגות תיאטרון, ביניהן: **עיר הנפט, גורודיש, התאונה, איסמעליה, המכשפה, משרתם של שני אדונים, הצד השלישי, הסוחר מונציה, ביקור הגברת הזקנה, כטוב בעיניכם, נוצות, שירה, לב-טוב**.

כתב מוסיקה לערבי מחול רבים ביניהם: **דירת שני חדרים, בהמות, חמורים, תא, דיו-כאן**. במרכז סוזן דלל הועלו שני ערבים המבוססים על המוסיקה של אורי וידיסלבסקי: **תעודת זהות, ורק גברים רוקדים**.

כתב מוסיקה לעשרות סרטים ביניהם: **שחור, מכתוב, הפיתוי, ארץ חדשה, המיועד**. הלחין את השיר **ילדי חורף '73** שנבחר השנה לשיר האהוב ביותר מבין כל שירי הלהקות הצבאיות בתכנית שיר-השירים.

בשנה שעברה הוציא דיסק **מוסיקת עולם** בשיתוף עם מיכל נגרין בשם **מוזאיקה הנמכר בארץ ובעולם**.

יחיאל אורגל

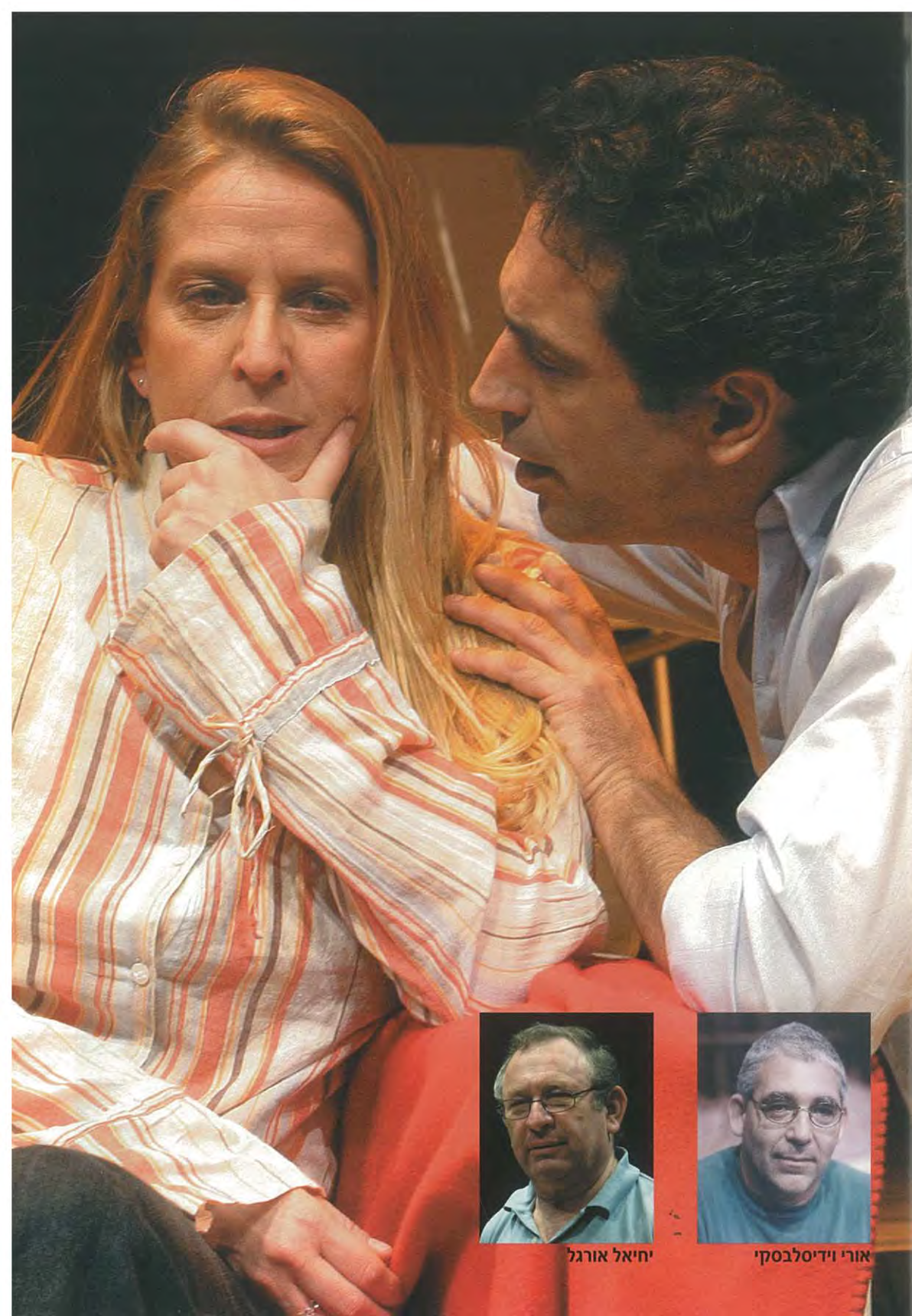
אורי וידיסלבסקי

דידי גולן

דנה צרפתי

דפנה רכטר - תמי

בוגרת בית הספר לאמנות הבמה בית צבי, 1988. בתיאטרון באר שבע השתתפה בהצגות: **ברור כשמש** - טומסינה, **קומדיה של טעויות** - ליצ'יאנה, **טובת המולדת, שם המשחק, הביצה** - הורטנס, **דון ד'ואן** - דונה אלורה, **רוחות** - רגינה, **מפיסטו** - ברברה ברוקנר, **מפגש משולש** - (בשיתוף תיאטרון בית ליסין), **שלוש אחיות** - אירינה, **כטוב בעיניכם** - רוזלינד, **מעקב באפילה** - נינה. בתיאטרון הבימה: **אותלו** - דסדמונה. בתיאטרון בית ליסין: **גג שקוף** - קירה, **גן עדן דרום** - שרונה, **הקונצרט** - שירה, **המים זוכרים** - מרי, **תשוקה** - נל, **התאונה** - תמי. השתתפה בסרטים: **מעבר לים** - רוזה, **מקס ומוריס** - בלה, **ביפ** - בבימוי עמית הכט, **קשר עין** - בבימוי יונתן סגל, **צור הדסים** - בבימוי גדעון קולורין, **מיי פירסט סוני** - בבימוי אורי ברבש. בדרמות בטלוויזיה: **אהבה ממדרגה ראשונה**, **אנס הבושם**, **משחקי ראש**, **המכון**.

מרים גבריאלי - רינה

התחילה את דרכה בתיאטרון חיפה, עם היווסדו ב-1961. מאז גילמה עשרות תפקידים בתיאטרון, בקולנוע ובטלוויזיה. הבולטים ביניהם: בתיאטרון חיפה: **כלמנסע** - בחפץ, **סוזאן** - בנישאו פיגרו, **מג-בן ערובה**, **נעמי** - בלילה במאי. בתיאטרון הקאמרי: **שרלוטה איבנובה** - בגן הדובדבנים, **וסיליסה** - בבשפל, **האם** - בנעורי ורד'ה, **גב' הוגינס** - בפגימליון, **הדוכסית מיוורק** - בריצ'ארד השלישי, **רוזה** - בפליישר, **דבורה בארון**. בתיאטרון באר שבע: **אבדוטיה** - באותו ואת בנו. בתיאטרון בימות: **ונדה** - בילדי קנדי. בתיאטרון בית ליסין: **גב' בייקוף** - בסיפור אהבה בשלושה פרקים, בעלת הבית - באורח בא, חנה סוסטרה - במים קדושים, **אגנס** - בתשוקה, **זינה** - בתשוקה. הצגות יחיד: **שש שעה רקובה** - מאת חנוך לוין (עליו קיבלה את פרס כינור דוד), **לה-מאדרה** מאת דריו פו, **משש עד פליישר**. השתתפה בסרטים בין היתר: **לאן נעלם דניאל וקס**, **סוס עץ**, **תעלת בלאומילך**, **אבא גנוב 2**, **אש צולבת**, **שמיכה חשמלית ושמה משה**, **שחקנים**, **אחרי החגים**. בטלוויזיה: **ארוחת עשר**, **מוטל בן פייסי החזן**, **הפיצוץ** ברחוב אהלן, **דו-קרב**, **קפה פריז**, **סיטון**, **משחק החיים**.

אורנה פיטוסי - מאיה

ילידת 1968. בוגרת הסטודיו למשחק של ניסן נתיב 1994. זכתה בשתי מלגות למשחק מטעם קרן אמריקה - ישראל 1992/3. ההצגות בהן השתתפה: בתיאטרון העירוני חיפה: **חוצרה בואדי, כובע מלא גשם, אימפרו**. בתיאטרון הבימה: **על החיים והמוות**. בתיאטרון החאן: **יש מלחמה בחוץ, צוואתו של כלב**. בתיאטרון בית ליסין: **סליחות, תשוקה**. בפסטיבל עכו: **כריש כריש**. במרכז הפרינג' **מחנכים**. בתיאטרון הארצי לילדים ולנוער: **החבורה**. בטלוויזיה: **הלו פנינה, לוייתן בחוף שרתון, הטורמפיסטים, דשאים סגולים, זכותא, הפוך, פיתוי, טיפול נמרץ, שבתות וחגים**. וכן הנחתה את השעשועון **משולש הבידור**, ואת פינת התרבות בתכנית **לפני הכל**.

נעמה שפירא - דינה

בוגרת בית צבי מחזור 87 בהצטיינות. התחילה את דרכה בתיאטרון הקאמרי. בין תפקידיה: בתיאטרון תנועה: **האשה - סולמות**. קתריין האילמת **באמא קוראז**, **דניאלה היפה בפיקניק בחוסמסה** (אופרת רוק), **הגר ברחם פונדקי**, **טופי - החלילן מהמליין** (מחזמר), **החצונית - בעוץ לי גוץ לי**, **מאשה בשחף**, **שינדלה בשיינדלה**, **נטאשה בשלוש אחיות**. זכתה במלגה לשחקנים צעירים ע"ש זלמן לביוש ובפרס השחקנית המצטיינת של תיאטרון הקאמרי על תפקידה ב**שיינדלה**. לאחר הפסקה בת כמה שנים שבה לתיאטרון, תפקידיה מאז: **נורמה גרין בשש נשים מוכערות מדברות על יופי** (הקבוצה של דודי מעיין), **אליזבת פרוקטור** **בצייד המכשפות** בתיאטרון הבימה. **קייט בזכרונות חוף ברייטון**, **חנה באהבה קשה** בתיאטרון חיפה. **נעה במכתב לנעה** בתיאטרון בית ליסין. **סתה הנסיכה בנתן החכם** (דורון תבורי והקבוצה בשיתוף תיאטרון הקאמרי). בטלוויזיה השתתפה בדרמות **בוצ'ה, אש זרה**. ובסדרות: **כן או לא, רצח מצלמים, בורגנים, פרקליטים, פרנקו וספקטור**.

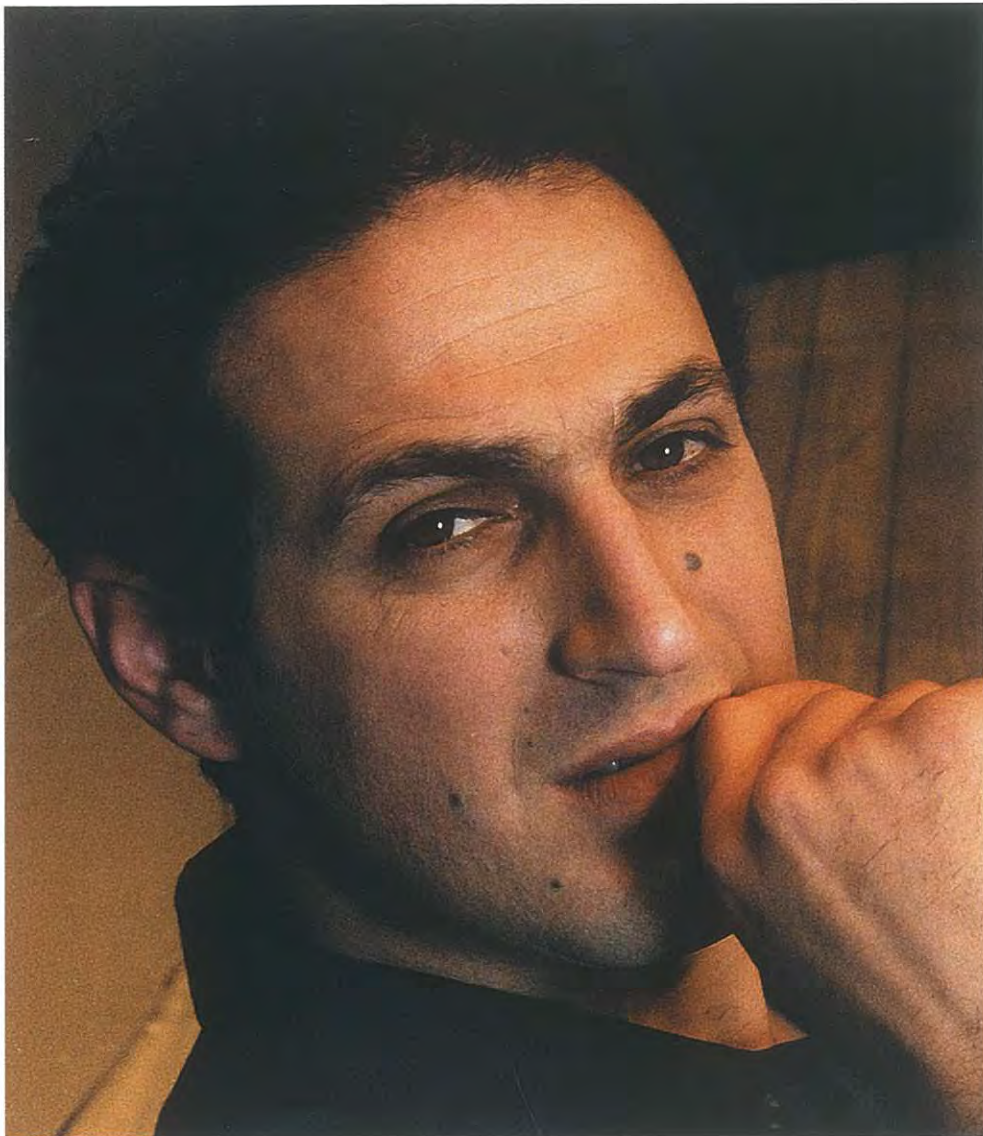
גיל פרנק - יונתן

בוגר ביה"ס למשחק בית צבי 1987. השתתף בהצגות: בתיאטרון בית ליסין: **יתומים, שח ומט, וריאציות על נושא מסתורי, אלטלנה, חשמלית ושמה תשוקה, צור וירושלים.** בתיאטרון החאן: **מי תהום.** בתיאטרון חיפה: **ציפור הנעורים המתוקה, מלאכים באמריקה.** בתיאטרון באר שבע: **עקרונות הכתיבה, ברור כשמש, קומדיה של טעויות, בית מלאכה, מחלת נעורים, הגולד האחרון.** בתיאטרון הבימה: **12 המושבעים, זינגא, רוקדים בלונסה, טרטיף, חתונת הדמים, ביבר הזכוכית.** בתיאטרון הקאמרי: **סיפור משפחתי, עולמה של איימי, נורה, המורדים, הורדוס.** בתיאטרון הספרייה: **בשפל, מודליאני.** בקולנוע: **אפטר, עונת הדובדבנים.** בטלוויזיה: **בסדרות המוסד, לחיי האהבה, משחק החיים, מיכאלה.**

גולן אזולאי - יונתן

בוגר הסטודיו למשחק של ניסן נתיב '96. השתתף בהצגות: בתיאטרון בית ליסין: **עשו עליך פעם סרט?, חשמלית ושמה תשוקה.** בתיאטרון צוותא / מריו אורלבסקי "הפקות/ שי נשר - בו לא נדבר על זה. בתיאטרון לילדים לנוער: **גיאוני, שמוליק של זהרה.** כמו כן השתתף בהצגה **סמטת הכיסאות הלבנים** זוכת פסטיבל עכו לשנת '98. בטלוויזיה בסדרה **טירונות** - בתפקיד הסמל פרקש, **האישה האחרת** - בתפקיד שוקי, **בנות בראון** - בתפקיד אלי מנשה, **חכמי ספרד.** זוכה פרס השחקן הטוב ביותר בפסטיבל על סרטי סטוקט - על תפקידו בסרט **דרומית מערבית, הבשורה ע"פ אלוהים, משהו מתוק.**

רפרטואר תיאטרון בית ליסין

2 0 0 3 - 2 0 0 4

מירל'ה אפרת

מאת יעקב גורדין
עיבוד: מרים קיני
בימוי: מיכה לבינסון

התאונה

מחזה ישראלי חדש
מאת הלל מיטלפונקט ובבימוי

ריקוד בשישה שיעורים

מאת ריצ'ארד אלפייירי
בימוי: אלון אופיר

רק אתמול נולדה

מאת גרסון קנין
תרגום ובימוי: אילן רונן
נוסח הצגה: אבישי מילשטיין

אבודים ביונקרס

מאת ניל סיימון
בימוי: רוני פינקוביץ'

קיסריה סופ"ש

מחזה ישראלי חדש
מאת גורן אגמון
בימוי: אבישי מילשטיין

להציל את איש המערות אבי קושניר

מאת רוב בקר
בימוי: אלדד זיו

איסמעיליה

מחזה ישראלי חדש
מאת הלל מיטלפונקט ובבימוי

פרפר ברשת

קומדיה
מאת ריי קוני
בימוי: לסלי לאוטון

אני לא רכופורט

מאת הרב גארדנר
בימוי: מיטקו בוזקוב

שבר ענן

מחזה ישראלי חדש
מאת מרים קיני
בימוי: ציפי פינס

פיאף

מאת פאם ג'יימס
בימוי: לסלי לאוטון

חשמלית ושמה תשוקה

מאת טנסי ויליאמס
בימוי: אילן רונן

להצגה זו

מנהל ייצור:

רמי דקל

מנהל טכני:

יהודה גורודישקי

מנהלת הפקות:

אדווה טמקין

מחלקת אביזרים:

אריה האובן

מנהלת הצגה:

אורנה דויטש

עוזרת במאי: סיגל קריף

מנהל במה: יחן אלקלעי

תאורנים:

שוקי אבו חצירה

פרננדו מיחיקר

הגברה:

גורא הרמן, עומר יוליביץ

פועל במה: ליאור סאלם

ייצור אביזרים:

טובה ברמן

מלבישה:

מיכל בלומנקרנץ

ריקוזיטים:

ולריה גלזמן

איפור לכרזת ההצגה:

מורן קדוש

חשמל ואלקטרוניקה:

אייציק סלחג'י, משה גנץ

גולן ימין

ביצוע תפאורה: ארגונית

הסעות: אמנות בשירות -

הסעת אמנים

צילומים בתכנייה:

אייל לנדסמן

עיצוב שער התכנייה:

שמעון זנדהאוז

הפקה ועריכת תכנייה:

אראלה בליז'ובסקי

עיצוב התכנייה:

נוטלסטודיו

שחקני התיאטרון

לעונת 2003-2004

(לפי סדר א-ב)

גיל נתנזון

אברהם סלקטר

אדווה עדני

גבי עמרני

יוסי פולק

נתנאל פוריאן

אורנה פיטוסי

גיל פרנק

יצחק צוקר

ענת צדקוני

עדי צ'ורה

אבי קושניר

הדס קלדרון

נבו קמחי

לאורה ריבלין

ספי ריבלין

דפנה רכטר

שרון שחל

הילה שיקמן

נעמה שפירא

אריה שריקי

רפי תבור

יפה תוסיה-כהן

אורי אומנותי

אבי אריה

דורון אורן

גולן אזולאי

יונה אליאן-קשת

ליאון אילר

אלי אליוביץ

רוני אלפרין

טלי בן-יוסף

דורית בר-אור

שלמה בר-שביט

ששון גבאי

מרים גבריאלי

רבקה גור

צחי גליק

מירב גרובר

מאיה דגן

נתן דטנר

אילן דר

ברוך דרור

גלית הרשקוביץ

שרית יונג-אלעד

ארה וייס

גיל וסרמן

יוסף זבצקי

מרים זוהר

נסים זוהר

חן חגי

זהרירה חריפאי

יורם טולדנו

דרור טפליצקי

לונה יקר

אורנה כץ

עדי לב

גיאל ליכטנטל

משה לניאדו

רובי מוסקוביץ

רמה מסינגר

אביבה מרקס

נטלי נאמן

דב נבון

שירי נדב

מנהלת התיאטרון:

ציפי פינס

מנהל אדמיניסטרטיבי:

צבי ירון

דרמטורג התיאטרון:

אבישי מילשטיין

חברי הנהלה הציבורית:

גרשון גלמן - יו"ר

סמי בן-יעיש

משה וידמן

שלום חבשוש

קלמן גייר

דיצה רפאלי

סלמן נתור

מוטי שילה

עוז'ה גיל אלוני

גדי אלפסי

דוד גלנוס

רחל תורג'מן

מוטי שמייט

נתי גלעדי

איל ארד

ארז ביטון

מופיד סידאוי

רבקה בר-לב

אהרון זלר

צוות טכני:

מנהל במה ראשי:

אלברטו בנדר

מנהלי במה:

נחום רז, ברוך וידרה,

ירון אלקלעי, סטן מרק,

סטניסלב סווסקין,

אברהם נתנאל

תאורן ראשי: ראובן וולנר

תאורנים: שוקי אבו-חצירה,

זאב נבון, אולג סטפנוב,

דולב ציגל, ניסים דלרייה,

שמואל הס

מנהל מחלקת הגברה:

גורא הרמן

הגברה:

תמיר אלפיה, רוני קרמר,

יוני לביא, אורן פרי, עומר יוליביץ

עובדי במה:

חאלד ג'אבארין, דני לוי,

זיו אורפז, יהודה גרוס,

שמואל אטיאס, ליאור סאלם

חשב התיאטרון: יוסי גורודנסקי

מזכירת התיאטרון: תלמה גנור

מנהל שיווק: מיכה וייסמברגר

מנהלת מח' מכירות:

עירית סוחוניצקי

מכירות בית:

שירית קרטה, מיה צעירי

מנהלת מחלקת חינוכית:

ניצה שכנר

מנהל מכירות חוץ: יגאל הרטל

מנהלת מח' מנויים: לילך פנחס

שירות לקוחות: טל שני - וייסמברגר

מחלקת מנויים:

דורית מוסבי, יהודית רוקבן

עוזרת למנהל אדמיניסטרטיבי:

פנינה בריצמן

פרסום ויחסי ציבור:

אראלה בליז'ובסקי

מנהלת חשבונות ראשית:

תלמה מסינגר

חשבת שכר: שרה מאירוביץ

מח' הנהלת חשבונות:

זוהר פורמן, טלי חובב, מירב כהן

מנהל טכני: יהודה גורודישקי

מנהלת הפקות: אדווה טמקין

מנהל ייצור: רמי דקל

מחלקת אביזרים:

אריה האובן

אחזקת בניין ומחסן:

משה גנץ, איציק סלחג'י, גולן ימין

מרכזיה: דבורה אהרון, יעל מטלון

קופאים: מיכל ספיר, תומר מקורי,

דליה לידור, שירה מאזה,

שרה הורוביץ, חמוטל הוברמן,

אפרת ארם, רות בן-דוד,

אפרת ססינקין, עינב פרימו

אחראי סדרנים: שלמה דידוב

מנהלי הצגות:

אלן פיטלוק

ארז שפר

אורנה דויטש

חנית זלוף

שני אבירם

חלי

מנהלת מח' הלבשה:

אביבה חזיז

מלבישות:

ויקי וייסמברגר,

יעל כהן, גלי פרי,

אראלה רוזנברג,

עידית פרידר, נטליה סביצקי

תודות:

קפה סגפרדו, אספרסו, ת"א

תיאטרון בית ליסין
מייסודה של ההסתדרות הכללית

תיאטרון בית ליסין
פועל בסיועם הכספי של
משרד החינוך, התרבות והספורט,
עיריית תל-אביב-יפו.

תיאטרון בית ליסין,
רח' דיזינגוף 101
טלפון משרדים: 03-7255300
טלפון הקופה: 03-7255333
פקס: 03-5241333
www.lessin.co.il

Weekend in Caesarea

A New Israeli Play

Written by Goren Agmon

Directed by:

Avishai Milstein

Set design by:

Dana Tsarfaty

Costumes designed by:

Didi Golan

Music by:

Ori Widislavsky

Lighting by:

Yehiel Orgal

Cast:

Rina

Miriam Gabriry

Maya

Orna Fitousi

Yonatan

Gill Frank / Golan Azulai

Tami

Dafna Rechter

Dina

Naama Shapira

First Performance: 3.5.04 Length: 1 hour and 20 minutes, without intermission

”... הקהל הכי נפלא, הכי חם והכי מרגש שפגשתי...
אם לא הנסיעה הארוכה הייתי רוצה לשחק רק
בתיאטרון הצפון...”

(מרים זהר, שחקנית וכלת פרס ישראל, זוכת פרס התיאטרון על מפעל חיים)

שחקנים, מחזאים, בימאים ומנהלי תיאטראות יודעים להעריך את ההצלחה של תיאטרון הצפון. הם העדות הטובה ביותר לכך שמעמד הבכורה בעולם התיאטרון שמור לנו. בזכות הפירגון ושיתוף הפעולה לאורך שנים, הפך תיאטרון הצפון למפעל המנויים הגדול בישראל ולסיפור הצלחה בכל קנה מידה.

תיאטרון הצפון רח' בילינסון 41 קריית חיים טל. 04-8420430

בריאות המשפחה שלך
על הכתפיים שלנו.

www.meyeden.co.il

המשפחה שלכם היא הכל בשבילכם. אנחנו במי עדן מציעים לכם פשוט ליהנות ממנה, ולתת לנו לדאוג לבריאות משפחתך. עם מי עדן בר בבית אתם יכולים להיות רגועים שהאנשים החשובים לכם ביותר נהנים מהמים המינרליים הבריאים ביותר.

ועכשיו לנוחיותכם מסלול חדש - "לוגמים גמיש", לפרטים:
2929 * או 1-800-800-400

מי מעיין טבעיים
 עומדים בתקנים המחמירים בעולם
 נארוזים ללא מגע יד אדם
 דלים במלחים
 נקיים מכל זיהום

למצטרפים חדשים בלבד • בכפוף לתנאי חוכמת "לוגמים גמיש" • אין כפל מבצעים • טלח

נהנה מהצגה?

אם היית חבר במועדון תכנית
המנויים של מפעל הפיס, היית
נהנה מהצגה בהנחה
משמעותית של עד

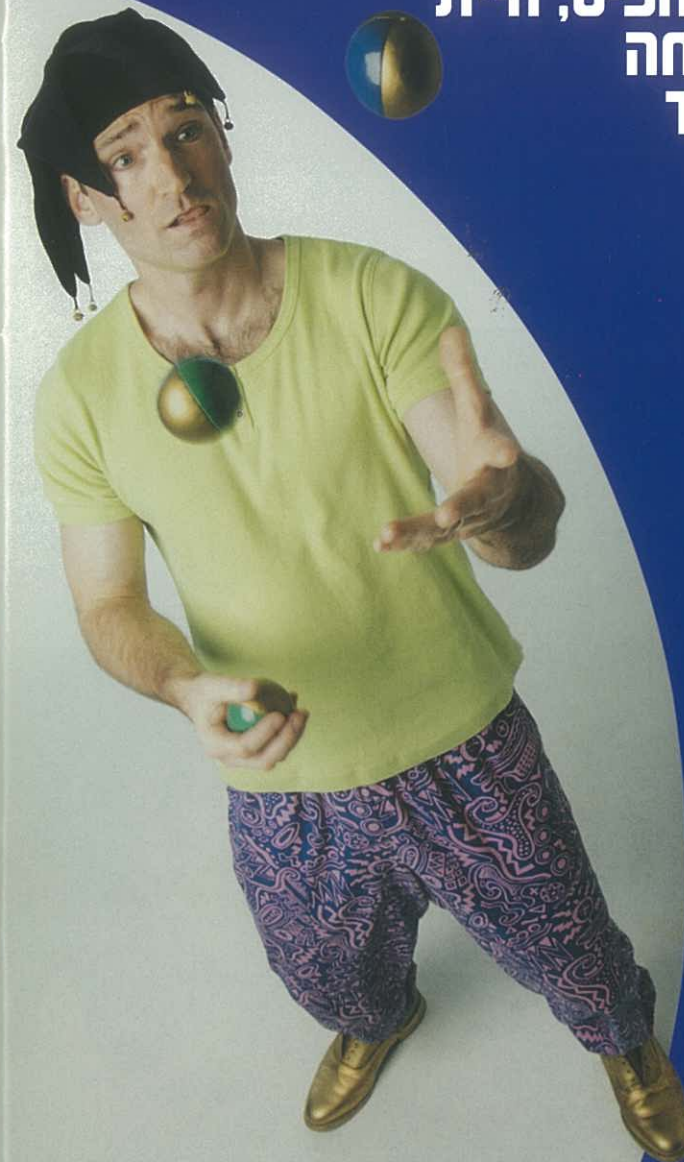
50%

מפעל הפיס מעודד את היצירה
התרבותית בישראל. הוא דואג לכך
שמעל לחצי מיליון חברי מועדון
תכנית המנויים נהנים מהצגות,
אופרות, אירועים ומופעי תרבות
בהנחות משמעותיות של עד-50%
ממחיר הכרטיס.

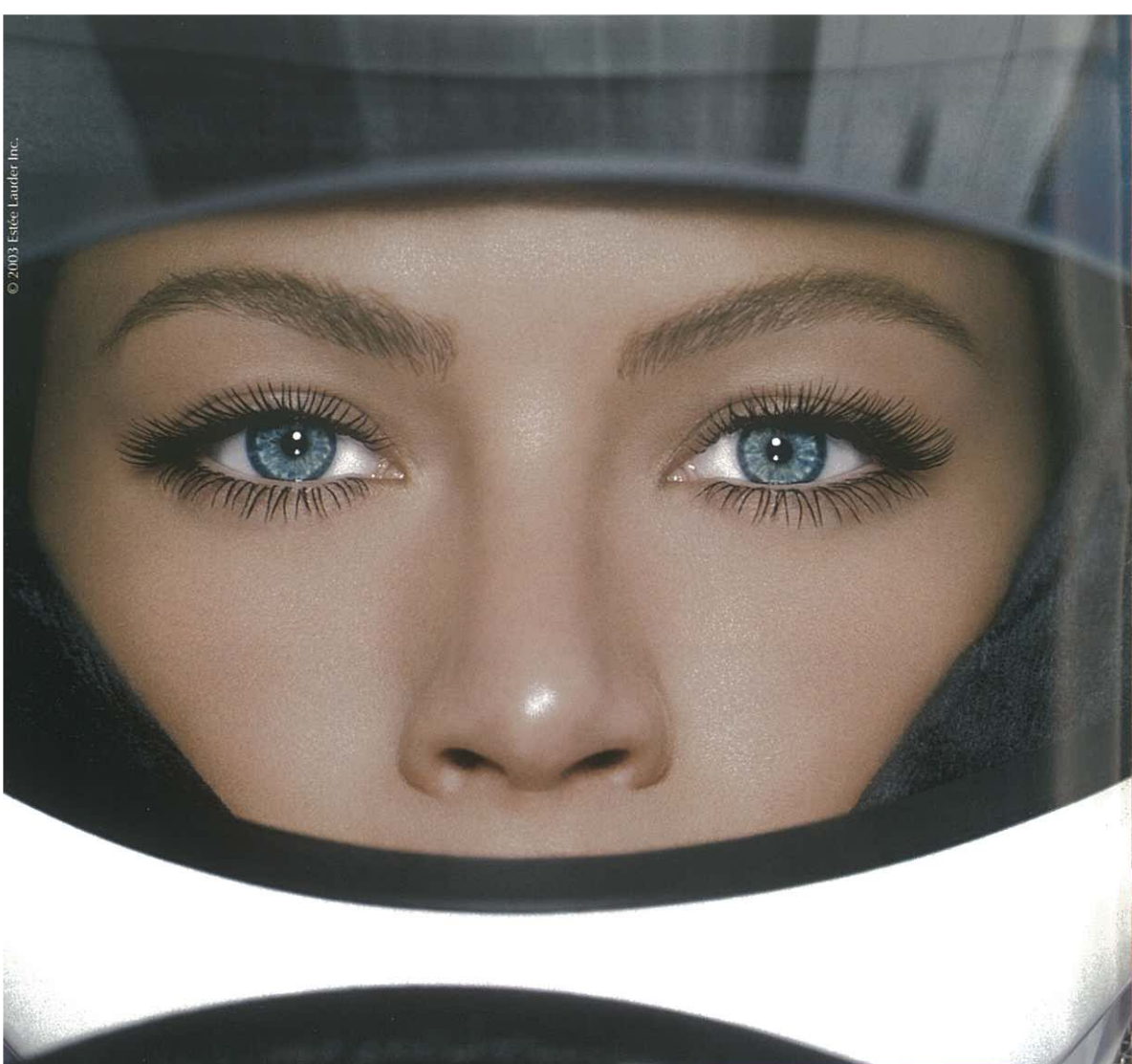
להצטרפות למועדון תכנית המנויים
ולקבלת חוברת ההטבות בתחומי
התרבות ניתן להתקשר עכשיו לטל:

03-6940177

פרט להטבות מחכים לך במועדון
1.500.000 ש"ח כל שבוע,
2 מכוניות, עשרות חופשות זוגיות
בחיר'ל ועוד...

© 2003 Estée Lauder Inc.

המסלול המהיר לריסים עבים
חדש. MagnaScopic
Maximum Volume Mascara

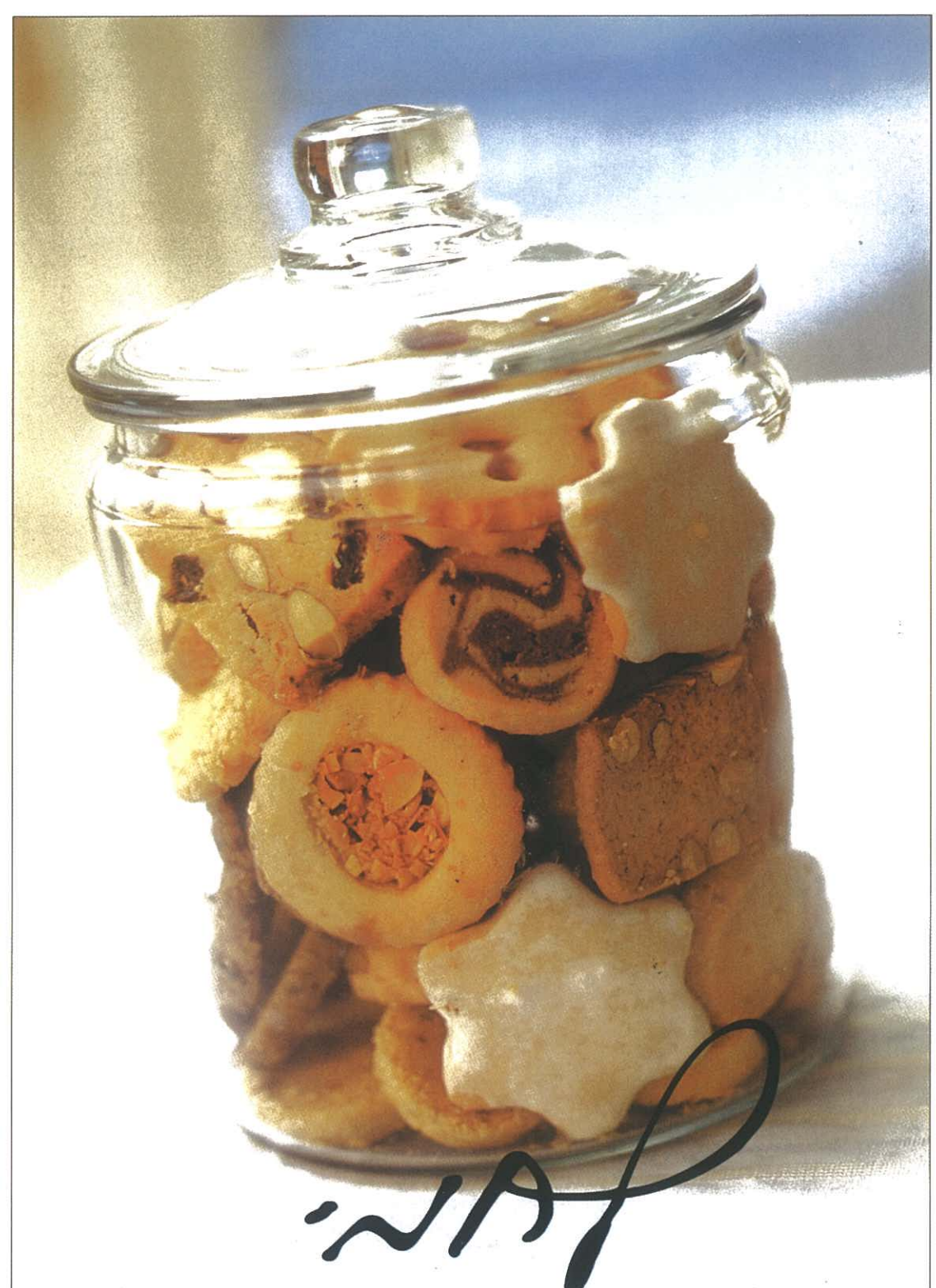
העניקי לריסייך את גודלם המקסימלי - במהירות הבזק.
ונסחת ה-Expandex™ מעבה את ריסייך עד 300%. המברשת המהירה -
Speed-Meter Brush™ מחבקת את הקימורים של כל ריס וריס וצובעת
אותם בגוון רב עוצמה.
זוהי הנוסחה המהירה לריסים מדהימים.

www.esteelauder.com

ESTÉE LAUDER
Defining Beauty

התמונה בקטעון איננה יכולה להוות

בית קפה וקונדיטוריה

לחמי נהריה
הגעתון 27
04*9923411

לחמי כפר סבא
דוד אלעזר 8
09*7419001

לחמי רמת השרון
סוקולוב 37
03*5409594

לחמי תל אביב
השל"ה הפינת בול
טל: 03*5445449

לחמי תל אביב
אבן גבירול 102
טל: 03*5229232

תיאטרון בית ליסין
בדיזינגוף